

Boekverslag Frans Stupeur et tremblements door Amélie Nothomb

Boekverslag door een scholier

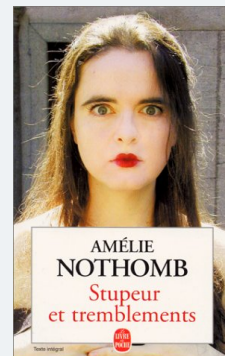
6e klas aso

1737 woorden

13 jaar geleden

★ 5,6

60 keer beoordeeld

Auteur	Amélie Nothomb
Eerste uitgave	1999
Vak	Frans

1a) Selecteer drie volgens jou knap geschreven passages. Probeer uit te leggen waarom je die zo goed vond.

- Toen wees hij me de deur aan en deelde plechtig mee dat mijnheer Haneda, de directeur-generaal, zich daarachter bevond.

Deze passage in het boek spreekt me wel aan omdat Amélie duidelijk laat merken dat ze haar plaats kent binnen het bedrijf en dat ze weet dat zij als werknemer een onderdanige functie uitoefent en dat het dus onaanvaardbaar zou zijn om met mijnheer Haneda te gaan spreken. Ook de manier waarop de auteur de zin geschreven heeft komt zeer deftig over. Ze vermeldt erbij op welke toon er tegen Amélie gezegd wordt dat mijnheer Haneda zijn bureau achter de deur is.

- Een ongelooflijke opwindning maakte zich van de vrouw meester.

Omdat Piet Kramer op bezoek zou komen werd de vrouw helemaal warm vanbinnen.

De zin is zeer stijlvol geschreven en komt chique over bij de lezer. Ook valt hij erg op in het boek omdat de manier van schrijven van deze zin sterk in contrast staat tegenover de rest van het verhaal. Er zijn maar enkele zinnen die qua stijl sterk verschillen en opvallen in het hele verhaal.

- Ik barstte in lachen uit en legde mijn collega uit welk spelletje onze chef met mij scheen te spelen.

Amélie denkt dat de chef een spelletje met haar speelt, terwijl hij eigenlijk bloed serieus is. Hij is een man met oog voor detail, en bij hem moet alles perfect zijn. Dit valt meteen op bij het begin van het verhaal met de brief die ze moet schrijven, en soortgelijke gebeurtenissen blijven tot het einde voorkomen. Zij kan er nog mee lachen, maar hij probeert haar het leven zuur te maken na het incident met de koffie tijdens de vergadering in het begin van het verhaal.

1b) Selecteer drie passages die je minder goed vond. Probeer opnieuw uit te leggen waarom.

- Mijnheer Tenshi was plots mijn commandant, mijn krijgsheer geworden: ik was bereid voor hem te vechten tot in de dood, als een samoerai.

Deze zin is zeer onpasselijk in het verhaal. Men krijgt de indruk dat het verhaal een oorlogsverhaal is. Ze voelt zich als een strijder die alles overheeft voor succes in het bedrijf. Je krijgt de indruk dat ze in het leger zit, en niet bij een deftige firma werkt.

- Ik stortte me in de strijd om de vetarme boter.

Weer komt de verwijzing naar de strijd voor. Het lijkt alsof iedereen in het bedrijf een strijd uitvecht. Er lijkt geen sprake te zijn van collegiale samenwerking en vriendschap binnen de onderneming. Dit zou volgens het verhaal nogal typisch zijn aan de Japanse cultuur en gewoonten.

- Uitgerekend op dat moment deed het duiveltje me nog een suggestie aan de hand: "Zeg haar dat je alleen wilt blijven als ze een schoteltje in de wc's zetten, waar elke bezoeker vijftig Yen op deponeert." Ik vind dat het een beetje te fantasieerijk omschreven wordt. Het zou beter zijn om te zeggen dat haar nog iets te binnen schoot en dat het voor haar leuker zou zijn wanneer ze een schoteltje aan het toilet zouden plaatsen. Ik ga in deze situatie helemaal niet akkoord met het woordgebruik van de schrijfster.

2) Vond je dit een boek dat de realiteit beschrijft of, denk je, dat dit sterk overdreven is? Geef argumenten.

Het beschrijft de realiteit in Japan naar mijn oordeel vrij goed. Het is algemeen geweten dat de Japanners nog al veel belang hechten aan hun waarden en hun gebruiken. Toch vind ik dat er in een aantal gevallen overdreven wordt. Wanneer ze wordt afgeblaft door haar meerdere omdat ze vlot Japans sprak wanneer ze de koffie serveerde tijdens de vergadering, en dat ze de kopieën en dergelijke vele keren opnieuw moest maken dat lijkt me toch een beetje overdreven. Omdat er wel vermeld wordt dat het boek de ervaringen van Amélie bij het bedrijf beschrijft, denk ik wel dat er niet al te veel overdrijvingen instaan. Af en toe zal de auteur dit echter wel gedaan hebben, en dit om het boek een beetje aantrekkelijker te maken en het verhaal leuker te maken. Na het lezen van dit boek is een mens wel minder gestimuleerd om bij een Japans bedrijf te gaan werken. Door de manier van schrijven, en de weergave van zo veel negatieve dingen over de Japanse cultuur, wordt een mens sterk afgeschrikt.

3) Is dit boek grappig of tragisch? Geef een korte verwoording.

Het boek is zeer tragisch, en vertelt de schrijvende ervaringen van een vrouw binnen een Japans bedrijf. De vrouw wordt er zeer slecht behandeld, wordt er gediscrimineerd, verstoten,... Er zijn weinig tot geen grappige momenten in het verhaal terug te vinden. Dit lijkt me logisch omdat het boek als een vorm van biografie kan gezien worden. Grappige momenten lijken mij hierbij ook niet echt op hun plaats.

4) Welke reacties van Amélie kon je begrijpen? Met welke had je moeite?

Dat Amélie kwaad was wanneer haar baas haar melde dat ze voortaan geen Japans meer mocht spreken binnen de onderneming werd Amélie zeer kwaad. Deze reactie kan ik zeer goed begrijpen omdat zij ervan

uitging dat ze speciaal omwille van haar kennis van het Japans werd aangeworven. Zij dacht dat ze van enig belang was in de onderneming, maar wanneer dat dan niet zo bleek te zijn kan ik haar wel verstaan dat ze er niet echt gelukkig van wordt, en eraan denkt om ontslag te nemen. Haar verstand triomfeert echter en ze besluit om zich niet te laten doen en door te bijten. De situatie wordt er niet beter op, maar door haar doorzettingsvermogen, en haar wil om het bedrijf niet te willen verlaten slaagt ze er toch in om bij het bedrijf te blijven werken. Ook wanneer ze enkel een gegevenslijst van de personeelsleden heeft, en ze deze vanbuiten leert om toch maar bezig te blijven snap ik haar zeer goed. Waarom zou ze gaan zagen voor werk? Telkens als ze haar iets geven om te doen zijn ze nooit tevreden over haar. Ze probeert wel haar best te doen, en te zorgen dat iedereen op tijd zijn koffie en thee krijgt, zodat ze daar toch al niet over kunnen klagen. Zonder het te beseffen wordt ze eigenlijk beschouwd als de koffiedame.

Analyse:

1) Waarom is Amélie aangenomen door de firma Yumimoto?

Zij dacht dat ze aangenomen was omwille van haar kennis van het Japans en haar diploma, maar ze vergiste zich hier sterk in. In het begin van het verhaal krijgt ze nog een bureau toegewezen en is ze trots op zichzelf. Na verloop van tijd draait alles echter anders uit. Ze moet nu enkel nog koffie serveren, krijgt hopen verwijten naar haar hoofd geslingerd. Uiteindelijk zal ze eindigen als toilet dame en is ze dus niet instaat geweest iets te bereiken binnen de Japanse onderneming.

2) Waarom wil Amélie perse gaan werken bij Yumimoto?

Amélie was ook afkomstig uit Japan, ze was er geboren en getogen en het streefdoel in haar leven was om ooit bij een Japans bedrijf te kunnen werken omwille van haar roots. Het was als westerse vrouw natuurlijk ook niet zo makkelijk om bij zo een bedrijf aan de slag te kunnen gaan. Ze volgde speciale cursussen Japans, leerde een aantal Japanse gebruiken om meteen een goede indruk te kunnen maken bij haar werkgever en haar collega's. Ze was trots op zichzelf, zij zou als westerse aan de slag kunnen gaan bij zo een groot Japans bedrijf.

3) Verklaar de titel.

Volgens mij komt de titel met "angst en beven" van het gevoel dat Amélie heeft binnen de onderneming. Alles wat ze doet is verkeerd, ze wordt altijd afgeblaft,... Ze bezit veel angst telkens ze met een brief die ze moest schrijven naar haar meerdere moet voor deze te laten controleren omdat ze vreest om weer afgeblaft te worden en de huid te worden vol gescholden. Wanneer ze bij de baas staat staat ze te beven van angst omwille van de reactie die ze zal krijgen. Het is wel moeilijk vooraf te zeggen waarover het boek zou gaan als je enkel de titel kent. Het zou over vele zaken kunnen handelen. Omwille van de gebeurtenissen in het verhaal vind ik de titel wel goed gekozen. Hij is zeer toepasselijk.

4) Waarom organiseert Fubuki een haatcampagne tegenover Amélie?

Ik denk dat dit te wijten is aan het feit dat Fubuki door haar baas wordt afgeblaft en uitgemaakt omdat Fubuki Amélie had aangenomen. De baas kon er niet mee lachen dat Amélie vloeiend Japans sprak bij het serveren van de koffie tijdens zijn belangrijke vergadering. Ze heeft hem voor schut gezet bij al zijn klanten, en hij is hier helemaal niet mee gediend. Dit is voor mij de enige mogelijk oorzaak van de haatcampagne van Fubuki tegenover Amélie.

5) Synthetiseer de positie van de vrouw in de Japanse maatschappij.

Het is belangrijk voor een Japanse vrouw om mooi te zijn. Dit omdat mooie Japanse vrouwen vaak veel aangrijpender zijn dan minder mooie vrouwen. Schoonheid zou dus een wonder van heroïsme zijn. Ook bezitten Japanse vrouwen een aanzienlijke macht. Ze worden wel aanzien als de mindere in de maatschappij en ze mogen geen dromen hebben. Soms moeten de vrouwen trouwen omdat ze niet anders kunnen. Japanse vrouwen die op hun vijftienvigste nog altijd niet getrouwd zijn worden als een schande aanzien. Ook mogen zij nooit duidelijk emoties laten zien. Plezier zou de ondergang betekenen voor de vrouw. In een bedrijf is het ook zeer moeilijk voor vrouwen om hogerop te geraken. Velen gaan er enkel op achteruit, net zoals Amélie. Je kan het best over een onberispelijk gedrag beschikken om een beetje serieus genomen te worden in de maatschappij. Ook moet je als vrouw slank blijven, en als je op het toilet zit mag niemand je horen urineren. Het is als vrouw je plicht om te trouwen, en dan nog liefst rond je vijftienvigste verjaardag. Je moet kinderen krijgen en hen de eerste drie jaar van hun leven als goden behandelen, daarna moet je al de luxe van ze wegnemen en ze ongelukkig maken omdat ze weten wat geluk is, en het nu moeten missen. Japanse vrouwen moeten zich opofferen voor anderen. Kortom, de Japanse vrouw is zeer minderwaardige in de maatschappij.

6) Beschrijf de evolutie in de relatie tussen Fubuki Mori en Amélie.

In het begin van het verhaal is er weinig contact tussen Fubuki en Amélie. Ze zitten wel over elkaar op het werk, maar spreken amper. Ze wisselen wel regelmatig blikken uit met elkaar.